

Keeshonden

De lachende Hollanders

Al is hij officieel dan geen hond van eigen bodem, toch staat de Keeshond bij menigeen bekend als de 'lachende Hollander'. Vaak gaat men ervan uit dat Nederland het land van herkomst is...

TEKST: NATASJA VAN HOUT • FOTO'S: ALICE VAN KEMPEN

Natuurlijk heeft de Keeshond hier dan ook wel degelijk zijn geschiedenis. Maar het vastgestelde land van oorsprong is Duitsland.

LACHEN

Maar, Hollander of niet, dat lachen kan hij zeker. Veel Keeshonden zullen u bij binnenkomst begroeten met een hele mooie rij tanden. Dit gedrag moet niet

verward worden met agressie, want het is daadwerkelijk een lieve 'glimlach' die uw hond dan op zijn gezicht tovert. Hiermee toont hij u zijn onderdanigheid en zijn vriendelijkheid.

HERKOMST

Keeshondachtige honden kwamen al in de vroege oudheid voor. In ieder geval reeds vanaf 400 jaar voor Chr.

waren er in Griekenland en het Romeinse Rijk al honden die sterke overeenkomsten vertonen met de huidige Keeshond. De oudste resten die zijn gevonden, zijn fossiele overblijfselen van de Turfhond in Zwitserland. Deze hond heeft in het neolithicum geleefd, zo'n 4000 jaar voor Chr.

Over het algemeen wordt aangenomen dat deze Turfhond de stamvader

AMSTERDAM

Over het ontstaan van Amsterdam gaat een legende waarin een Keeshond een rol speelt. In de middeleeuwen waren de Vikingen actief in het West-Europese kustgebied. Zij roofden en moordden en namen veel Friezen mee om als slaaf verkocht te worden. Volgens een legende zonk bij een dergelijke aanval op Stavoren het Vikingschip, waarbij de complete bemanning, plus de gevangenen, om het leven kwamen. Twee mannen, de Friese visser Wolfert en een Viking hoofdman met zijn hond overleefden de averij en konden het vege lijf redden op de vissersboot van Wolfert. Die nacht woedde een hevige storm, die de boot naar het zuiden dreef. Zo strandden zij op onbekende grond, daar waar de Amstel uitmondde in een binnensee. Uit dankbaarheid voor het feit dat zij het noodweer overleefd hadden, bouwden zij een kleine kapel die gewijd was aan Sint Olaf, schutspatroon van zeelieden. Op de plek waar zij aan land waren gekomen, ontstond een vissersdorp. In de dertiende eeuw bouwde men een dam in de rivier. Het dorp kwam bekend te staan als Amstelredam en zou uitgroeien tot onze hoofdstad. Om te gedenken hoe de stad ontstaan was, toont het zegel van Amsterdam een oud schip met een hond aan boord. Men ging ervan uit dat een hond aan boord geluk bracht. Het werd een goed gebruik om altijd een hond mee te voeren, en bijkomend voordeel was dat een hond het ongedierte aan boord kon verdelgen.

landse Keeshond van elkaar verschilden en zij maakte zich er hard voor om deze twee variëteiten als aparte rassen erkend te krijgen. De Hollandse Kees zou wat fijner en kleiner zijn dan zijn Duitse tegenhanger en zou uitsluitend in de kleur grijs voor mogen komen. In 1932 richtte men een nieuwe vereniging op, de 'Hollandsche Keeshonden Club', die als doel had de Hollandse

De Keeshond is oplettend, levendig en aanhankelijk...

is geweest van de Kees- en Poolhonden. Het is echter niet duidelijk hoe deze hond er precies heeft uitgezien.

FUNCTIE

De oorspronkelijke functie van de Keeshond is die van waakhond. Hij deed dienst als erfhond op de boerderij, waarbij hij vaak aan de ketting lag. Ook op binnenvaartschepen liep vaak een Keeshond rond ter bescherming van de lading. Ook begeleidde hij paard en wagen van handelslieden op weg naar de markt of weer naar huis. Later werd hij ook als gezelschapshond gehouden door de adel en gegoede burgerij. Op afbeeldingen uit de achttiende eeuw ziet men vaak dat de Keeshond veelal in 'leeuwenmodel' geknipt werd. Alleen de kraag en het puntje van de staart werden behouden. Het is niet duidelijk of dit een andere functie heeft gehad dan een esthetische.

NEDERLAND

De Keeshond komt in ons land al heel erg lang voor. Er is echter voor de vroegere periode nauwelijks docu-

mentatie over hem geweest, omdat hij lange tijd de hond was van het gewone volk. En dergelijke honden vind je niet zo snel terug op gravures of schilderijen. Later kwam de Keeshond in hoger aanzien te staan en waren er meer en meer welgestelden en adellijke lieden die zich lieten vereeuwigen met hun geliefde Keeshond. Van koning Willem II is bijvoorbeeld bekend dat hij Keeshonden bezat.

In 1919 richtte mev. Van der Blom een Nederlandse afdeling op van de Duitse 'Verein für Deutsche Spitze', evenals de 'Nederlandsche Vereniging van Liefhebbers van Dwergkeeshonden'. In 1924 werd de onafhankelijke 'Nederlandse Keeshonden Club' (NKC) opgericht, waar in 1935 ook de vereniging voor de Dwergkezen in zou opgaan.

BARONES

Baronesse van Hardenbroek, die ook veel heeft betekend voor de wederopbouw van het Kooikerhondje als ras, heeft ook haar stempel gedrukt op de Keeshond in Nederland. Zij was van mening dat de Duitse Spitz en de Hol-

Keeshond

LAND VAN HERKOMST: Duitsland.

FCI-NUMMER: 97.

RASGROEP: 5, Spitsen en Oertypen, sectie 4.

ALGEMENE VERSCHIJNING: Keeshonden vallen op door een mooie vacht, die door een rijke wollen ondervacht uitstaat. In het bijzonder valt de om de hals liggende, volle manenachtige kraag op en de zeer zwaar bevederde staart, die fier over de rug wordt gedragen. Het vosachtige hoofd met de schrandere ogen en spitse, dicht bij elkaar geplaatste oren geven de Keeshond zijn karakteristieke, opgewekte voorkomen.

BELANGRIJKE VERHOUDINGEN: verhouding van de schofthoogte tot de lengte van de hond is 1:1. **GEDRAG/KARAKTER:** de Keeshond is erg oplettend, levendig en buitengewoon aanhankelijk voor zijn eigenaar. Hij is zeer leergierig en gemakkelijk op te voeren. Zijn wantrouwen tegenover vreemden en het ontbreken van jachtinstinct maken hem tot een ideale bewaker van huis en erf. Hij is bang noch agressief. Het feit dat hij zich goed aan de verschillende weersomstandigheden aanpast, zijn robuustheid en zijn hoge levensverwachting behoren tot zijn meest opvallende eigenschappen.

HOOFD: het middelgrote Keeshondenhoofd is, van bovenaf gezien, achter het breedst en versmalt zich wigvormig tot de neuspunt. Stop matig tot goed gemarkeerd, nooit abrupt. De neuspunt is rond en klein. De neusspiegel is diepzwart, bij bruine Keeshonden donkerbruin. De voorsnuit is niet te lang, noch te grof, noch te spits en staat proportioneel in passende verhouding tot de schedel (bij de Grote, de Grijsje en de Middenslag Keeshond is de verhouding van de lengte van de voorsnuit tot die van de schedel ongeveer 2:3; bij de Kleine Keeshond en de Dwergkeeshond is deze 2:4). De lippen zijn niet overhangend, strak aansluitend en vertonen geen plooiën aan de mondhoeken. Ze zijn bij alle kleurslagen helemaal zwart; bij bruine exemplaren bruin. De wangen zijn licht afgerond, niet naar voren komend.

KAKEN/GEBIT: kaken zijn normaal ontwikkeld en hebben een volledig schaargebit met 42 tanden en kiezen overeenkomstig de tandformule van een hond. De boventanden vallen zonder ruimte over de ondertanden en de tanden en kiezen zijn haaks ingeplant ten opzichte van de kaken. Bij Kleine Keeshonden en Dwergkeeshonden wordt beperkt premolarenverlies getolereerd. Tanggebit bij alle Keeshonden toegestaan.

OGEN: middelgroot, amandelvormig, iets schuin geplaatst en donker van kleur. De oogranden zijn bij alle kleurslagen zwart gepigmenteerd en donkerbruin bij de bruine Keeshonden.

OREN: staan relatief dicht bij elkaar, zijn hoog aangezet, driehoekig gespitsd en worden altijd rechtop met stijve punten gedragen.

HALS: de middellange hals is breed aangezet aan de schouder, is in de nek licht gewelfd, zonder plooi c.q. kwabvorming en is bedekt met een manenachtige kraag.

LICHAAM: de bovenbelijning begint aan de punt van de rechtop gedragen, staande oren en gaat met een lichte boog over in de korte, rechte rug. De bevederde, gebogen staart, die de rug gedeeltelijk bedekt, rondt het silhouet af. De hoge schoft gaat vloeiend over in de zo kort mogelijke, rechte, sterke rug. De lendenen zijn

kort, breed en krachtig. Het kruis is breed en kort, niet afhankelijk. De diepe borst is goed gewelfd; de voorborst is goed ontwikkeld. Onderbelijning: de borstkas reikt zo ver mogelijk terug, de buik is slechts matig opgetrokken.

VOORHAND: recht, eerder een breed front. De schouder is goed gespierd en stevig met de borstkas verbonden. Het schouderblad is lang en ligt schuin naar achteren. De ongeveer even lange bovenarm vormt samen met het schouderblad een hoek van 90 graden. Het ellebooggewricht is krachtig, tegen de borstkas aanliggend en wordt noch naar binnen, noch naar buiten gedraaid. De onderarm is gemiddeld van lengte, in verhouding tot de romp stevig en zeer recht, aan de achterkant goed bevederd. De krachtige, middellange voormiddenvoet maakt een hoek van ongeveer 20 graden met de loodlijn. De voorvoeten zijn zo klein mogelijk, rond met aaneengesloten, goed gewelfde tenen, zogenaamde kattenvoeten. Nagels en voetkussens zijn bij alle kleurslagen zwart; donkerbruin bij bruine Keeshonden.

ACHTERHAND: zeer gespierd en tot het spronggewricht voorzien van een weelderige broek. De achterbenen staan recht en parallel. Boven- en onderdij zijn ongeveer even lang. Het kniegewricht is krachtig, matig gehoekt en wordt tijdens de beweging noch naar binnen, noch naar buiten gedraaid. De sprong is middellang, zeer krachtig en staat loodrecht op de grond. De achtervoeten zijn zo klein mogelijk, rond, met goed gesloten en gewelfde tenen, zogenaamde kattenvoeten, de zoolkussens zijn stevig. De kleur van de nagels en voetkussens zijn zo donker mogelijk.

STAART: hoog aangezet, gemiddeld van lengte, meteen van de staartwortel naar boven en naar voren over de rug gerold, vast over de rug liggend en rijk behaard. Een dubbele krul aan het eind van de staart wordt aanvaard.

GANG/BEWEGING: Keeshonden bewegen zich bij een goede stuwung recht naar voren, vloeiend en verend.

HUID: strak op het lichaam zonder enige plooi-vorming.

VACHT: Keeshonden hebben een dubbele vacht: lang, recht, afstaand dekhaar met korte, dikke, wattenachtige onderwol. Kop, oren, voorkant van voor- en achterbenen en voeten zijn kort en dicht (fluwelig) behaard, de rest van het lichaam is lang en rijk behaard; niet golvend, gekruld of ruig, geen scheiding op de rug. Hals en schouders zijn bedekt met een volle kraag. De achterzijde van de voorbenen zijn goed bevederd. De achterbenen zijn vanaf het kruis tot het spronggewricht voorzien van een weelderige broek. De staart is rijk behaard.

KLEUR: Grijsje Keeshond: wolfsgrauw/wolfsgruijs. Grote Keeshond: zwart, bruin, wit.

Middenslag Keeshond: zwart, bruin, wit, oranje, wolfsgrauw/wolfsgruijs en anderskleurig.

Kleine Keeshond: zwart, bruin, wit, oranje, wolfsgrauw/wolfsgruijs en anderskleurig.

Dwergkeeshond: zwart, bruin, wit, oranje, wolfsgrauw/wolfsgruijs en anderskleurig.

Zwarte Keeshond: bij de beharing van de zwarte Keeshond moet ook de ondervacht zwart, en de huid donker gekleurd zijn. De kleur aan de oppervlakte moet diepzwart zijn, zonder enig wit of andere aftekeningen.

Bruine Keeshond: de bruine Keeshond moet gelijkmatig, eenkleurig donkerbruin zijn.

Witte Keeshond: het haar moet zuiver wit zijn, zonder een spoor van geel, wat bij de oren nog wel eens voorkomt.

Oranje Keeshond: de oranjekleurige Keeshond moet gelijkmatig eenkleurig zijn.

Wolfsgrauwe Keeshond: het haar is zilvergrijs met zwarte haarpunten. De snuit en de oren zijn donker gekleurd. Rond de ogen is een duidelijke tekening, bestaande uit een fijne zwarte lijn, die gaat van de buitenste oogpunt naar de aanhechting van het oor. Samen met de fijne arceringen en schaduwen vormen deze expressieve wenkbrauwen. De kraag rond de schouders is lichter van kleur. Voor- en achterbenen zijn zilvergrijs, zonder zwarte aftekening onder het elleboog- en kniegewricht, behalve wat zwarte haartjes op de tenen. Zwarte staartpunt. Onderzijde van de staart en de broekbehangen zijn zilvergrijs.

Anderskleurige Keeshond: onder deze benaming vallen alle kleurschakeringen zoals crème, crème-sable, oranje-sable, black and tan en gevlekt. De gevlekte honden moeten een witte ondergrond hebben, de zwarte, bruine, grijsje of oranje gekleurde vlekken moeten over het gehele lichaam verdeeld zijn.

SCHOFTHOOGTE: Grijsje Keeshond: 49 cm (+/- 6 cm). Grote Keeshond: 46 cm (+/- 4 cm).

Middenslag Keeshond: 34 cm (+/- 4 cm).

Kleine Keeshond: 26 cm (+/- 3 cm).

Dwergkeeshond: 20 cm (+/- 2 cm).

GEWICHT: iedere groottevariëteit moet een met de grootte overeenstemmend gewicht hebben.

FOUTEN: elke afwijking van de voorgaande punten moet als een fout worden beschouwd en de beoordeling van de ernst van de fout moet in verhouding staan tot de mate waarin de fout zich voordoet.

ERNSTIGE FOUTEN: Fouten in de bouw. Te vlak hoofd, uitgesproken appelhoofd. Vleeskleurige neus, oogleden, lippen. Ontbreken van tanden bij de Grote Keeshonden en Middenslag Keeshonden. Fouten in het gangwerk. Ontbreken van de karakteristieke tekening op het gezicht van de Grijsje Keeshond.

DISKWALIFICERENDE FOUTEN: Agressief of overmatig angstig. Niet gesloten fontanel. Boven-voorbijten of ondervoorbijten. Entropion of ectropion. Tiporen. Duidelijke vlekken bij alle niet witte Kezen.

OPMERKING: de reuen moeten twee normaal ontwikkelde, volledig in het scrotum ingedaalde testikels hebben.

hond toe. Koningin Charlotte bracht deze honden mee uit het hertogdom Mecklenburg (bij Pommeren) toen zij met koning George III in het huwelijk trad. Zo ontstond in Engeland de 'Pomeranian', ofwel de Dwergkees. De honden van koningin Charlotte waren overigens groter en steviger gebouwd dan de huidige Dwergkees. Later zou haar kleindochter, koningin Victoria, het ras in Engeland opnieuw promoten. Zij was het die de Dwergkees daadwerkelijk op de kaart zette en die het immens populair maakte in Engeland. Deze honden waren beduidend kleiner dan de eerste 'Pomeranians' die koningin Charlotte naar Engeland bracht. Victoria bracht in 1888 haar eerste Dwergkees mee uit Florence in Italië. Het was dit rode reutje 'Marco', dat het begin markeerde van de trend om steeds kleinere Kezen te fokken.

KLEUR EN FORMAAT

Over het algemeen wordt aangenomen dat de grijze kleur de oorspronkelijke was. De andere kleuren zijn later door inkruisingen ontwikkeld. Aanvankelijk kwam alleen de grote maat Keeshond voor, hoewel die wat kleiner was dan de moderne Grote Keeshond. In de loop van de negen-

De mooie vacht staat door een rijke wollen ondervacht wat uit...

Kees op de kaart te zetten en erkenning te krijgen als apart ras. Dit bleek uiteindelijk niet houdbaar te zijn. In 1952 kwam men tot de slotsom dat de verschillen tussen de Hollandse Kees en de Duitse Spitz te klein waren om twee aparte rassen te rechtvaardigen. Voortaan werden alle Keeshonden gekeurd volgens de door de FCI erkende rasstandaard. De Hollandse Keeshondenclub kwam te vervallen en ging op in de NKC. In 1960 werd vastgelegd dat Duitsland het land van oorsprong is.

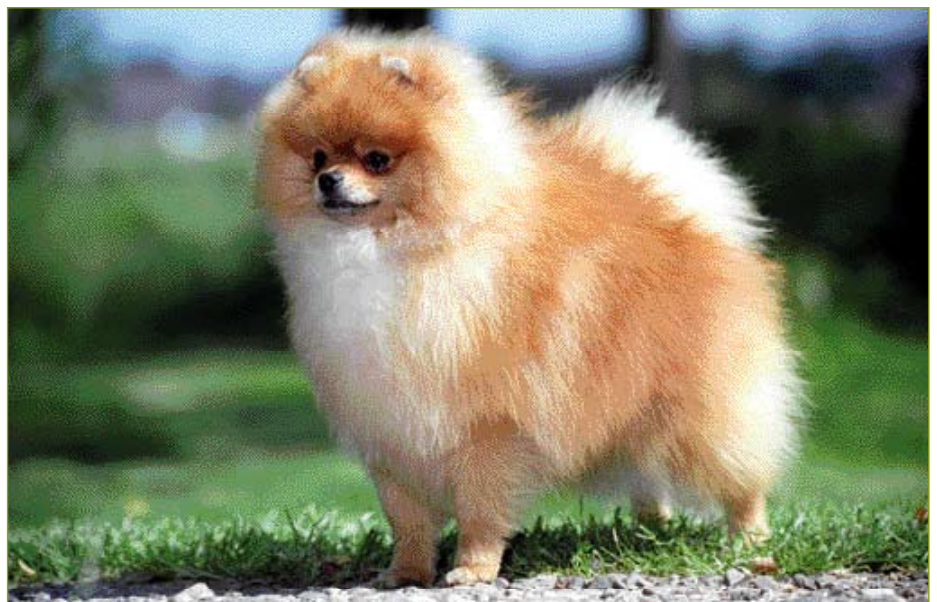
NAAM

Ondanks de Duitse afkomst heeft de Keeshond nog steeds een Nederlandse naam. Hij dankt zijn naam aan de nationalistische patriotten die tegen het einde van de achttiende eeuw streden tegen de prinsgezinden. Een van hun leiders was Cornelis (Kees) de Gijsselaar (1751-1815). Deze patriottenleider had een hond van het spitstype. Men ging zowel deze hond als de patriotten 'Kezen' noemen, naar de roemruchtige Kees de Gijsselaar. De Keeshond werd het symbool van de patriotten en werd veelvuldig op spotprenten, tegels en

pamfletten geportretteerd. Dit heeft overigens nog een negatief effect gehad op het ras toen de patriotten verslagen waren. Veel mensen wilden geen Keeshond meer hebben, omdat ze niet in verband gebracht wensten te worden met de patriotten.

ENGELAND

In de achttiende eeuw nam in Groot-Brittannië de populariteit van de Kees-

tiende eeuw kwam er meer vraag naar kleinere honden die als gezelschapshond voor de dames konden dienen. Daarom ging men ertoe over kleinere Keeshonden te fokken en zo ontstonden de verschillende variëteiten. In 1907 deelde men de Keeshond in twee types in: het Engelse type en het

Duits-Nederlandse type. Een jaar later legde men de raspunten vast. De witte en zwarte Keeshond moesten een schofthoogte van minimaal 40 cm hebben en de grijze tenminste 45 cm. In 1974 besloot men in Duitsland over te gaan tot een extra verdeling in Dwergkeeshond (tot 23 cm) en Kleine

Keeshond (23-28 cm). Daarboven bleef de reeds bestaande Middenslag Keeshond (28-36 cm) gehandhaafd. De huidige afmetingen staan in de bijgeplaatste rasstandaard vermeld.

KARAKTER

De Keeshond is een intelligente hond die snel doorheeft wat er van hem verlangd wordt. Hij heeft een zekere mate van 'will to please', maar zal nooit 'slaafs' gehoorzamen. Het is niet zo moeilijk om hem op te voeden, mits u in zijn ogen de moeite waard bent om te gehoorzamen en u hem voldoende prikkelt en de oefeningen spannend houdt. De Keeshond is doorgaans gehoorzaam omdat hij dat zelf verkiest, niet omdat hij gedwongen wordt gehoorzaam te zijn. Wanneer u en hij andere ideeën hebben over de zin van een commando, moet u van goeden huize komen om ervoor te zorgen dat hij het toch opvolgt.

De Keeshond is nogal rangordegevoelig en moet zijn plaats in de roedel goed kennen. Als hij doorkrijgt dat hij met u wel een loopje kan nemen, is hij binnen de kortste keren de 'baas' in huis. Dit betekent overigens niet dat u hard voor hem moet zijn, juist niet. Een goede leider heeft geen agressie nodig om zijn dominantie te tonen. Juist in rustig en beheerst gedrag toont zich het ware leiderschap. Wat wel heel belangrijk is,

Hij is zeer **leergierig**
en gemakkelijk op te voeden...

is dat u hem consequent laat weten wat u gewenst en ongewenst gedrag vindt. En daarmee moet u direct beginnen als uw pup in huis komt. Wilt u niet dat uw hond als volwassen dier op de bank komt, dan moet u het ook uw pup niet toestaan. Alles wat vandaag mag, mag morgen ook in de ogen van uw hond. Hoe duidelijker u hierin bent, hoe meer uw hond het gevoel heeft dat u te vertrouwen bent en hoe sneller hij bereid is uw leiderschap te aanvaarden. Het spreekt vanzelf dat het belangrijk is dat alle huisgenoten zich aan dezelfde regels ten aanzien van de hond houden. Als u met uw Kees gaat wandelen, hoeft u er niet zo snel bang voor te zijn dat hij zijn neus achterna wandelt en van u wegloopt. De Keeshond is graag in de buurt van zijn baas en hij heeft geen jachtpassie die hem op een spoortje zou kunnen zetten dat hem zijn goede opvoeding zou doen vergeten.

SOCIAAL

De Keeshond is een sociale hond die graag contact maakt. Wanneer er vreemde mensen op uw erf komen, zal hij zeker aanslaan. Maar als hem eenmaal duidelijk is dat het gewenst bezoek betreft, zal hij proberen om vriendschap te sluiten. De Keeshond is een extraverte, vrolijke hond die door zijn uitbundige, gezellige natuur uitermate geschikt is als hulphond. Diverse Keeshonden zijn al gebruikt als 'aaihond' in bejaardenhuizen en andere zorginstellingen en er zijn er ook als signaalhond actief.

ANDERE DIEREN

De Keeshond kan meestal goed overweg met andere honden en hij kan ook prima in roedelverband gehouden worden. Hij heeft een groot zelfvertrouwen dat ook tot uitdrukking komt in zijn omgang met andere honden. De grotere slagen zijn doorgaans rustig ten opzichte van andere honden. Zij hoeven zichzelf niet te bewijzen en vinden

IN 'T KORT

De Keeshond is een sportieve, drukke hond die tot op hoge leeftijd actief en speels blijft. Hij is nieuwsgierig en staat overal met zijn neus vooraan. Hij is zelfbewust en zal de bezittingen van zijn baas met verve verdedigen. Zijn oorspronkelijke taak als waakhond maakt dat ook de moderne Kees graag vocaliseert. Het is moeilijk hem het blaffen af te leren. Het is wel mogelijk dit in goede banen te leiden, mits men hier vroeg mee begint. De Keeshond wordt over het algemeen als gezelschapshond gehouden. Hij is graag in het gezelschap van zijn mensen. Als hij de kans krijgt, blijft hij altijd in de nabijheid van zijn baas. Hij vindt het vervelend als hij lange tijd achter elkaar alleen moet blijven.

het over het algemeen niet de moeite waard om een confrontatie met een andere hond aan te gaan. Worden zij echter sterk geprovoceerd, dan kunnen zij standvastige tegenstanders zijn. De kleine Keeshonden moeten nogal eens tegen zichzelf in bescherming genomen worden, omdat zij een ietwat vervormd zelfbeeld hebben. Waarschijnlijk hebben zij het idee dat ze enorme leeuwen zijn die voor niets of niemand bang hoeven te zijn. Zij kunnen soms echt machogedrag laten zien ten aanzien van andere honden. Niet alle honden zijn hiervan gediend en in een gevecht met een veel grotere hond heeft zo'n Dwergkees natuurlijk niet veel in te brengen. De kleinere slagen zijn dan ook gebaat bij een baas die voorkomt dat zij zichzelf in gevaarlijke situaties brengen. Met andere dieren dan honden kan de Keeshond ook goed leren samenleven, mits hij hiermee goed gesocialiseerd wordt.

VERZORGING

De vacht van de Keeshond bestaat uit een harde, rechte bovenzacht en zachte, dichte onderwol. De vrijwel geurloze vacht beschermt de hond tegen weersinvloeden, zoals water en zon. Hij kan zich aanpassen aan diverse klimatologische omstandigheden. In huis zal hij wel vaak de koele vloer verkiezen boven het comfort van een zachte mand. Die vindt hij gewoon te warm. De schitterende vacht van de Keeshond is natuurlijk zijn visitekaartje. Maar het kost wel wat zelfdiscipline om ervoor te zorgen dat zijn vacht niet verandert in een flinke klittenbaal. Wanneer u zijn vacht een à twee keer per week een goede beurt geeft en alert bent op de klitgevoelige plaatsen (zoals het plekje achter de oren, de oksels, liezen en de broek), is het helemaal niet zo'n ellendig karwei. Het hoeft dan niet zoveel tijd te kosten. Als u het er echter een beetje op laat aankomen en de vachtverzorging weken achtereen

uitstelt, dan staat u voor een beste klus om hem weer te fatsoeneren. Wacht niet met de vachtverzorging tot de vacht het echt nodig heeft. Het is beter om uw pup direct al te wennen aan het borstelen en kammen, ook als het voor de vacht nog niet direct zo nodig is. Iedere dag even een paar minuten om te wennen aan de procedure, en uw hond zal de vachtverzorging de rest van zijn leven beschouwen als een prettig moment waarop hij de volledige aandacht van zijn baas heeft. En wie nog op zoek is naar een nieuwe hobby: de ondervacht wordt wel gebruikt als spingaren.

GEZONDHEID

De Keeshond is over het algemeen een gezonde hond met een hoge levensverwachting. Toch kent het ras een aantal erfelijke aandoeningen die voorkomen binnen het ras, zoals epilepsie, hartafwijkingen, heupdysplasie en patella luxatie. Ook kaak- en gebitsafwijkingen komen voor.

De Keeshond heeft de neiging snel dik te worden. Het is bij dit ras dus extra belangrijk dat u hem met mate voert. Voldoende beweging is daarbij natuurlijk ook essentieel. ◀

INFORMATIE

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de **Nederlandse Keeshonden Club**, secr.: M.J. v. Dorland, Achterbergsestraatweg 2a, 3911 CT Rhenen, telefoon: 0317-613293, e-mail: mj.van.dorland@12move.nl
Pupinfo: mevr. G. den Besten-van Schaik, telefoon: 0183-303616.
Website: www.keeshondenclub.nl

